

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **DANEOLA s. r. o.**, IČO 24791946,
sídlem Liškova 1562/47, 412 01 Litoměřice,
zastoupená JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem,
sídlem Kostelní náměstí 233/1, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2018, č. j. 39512/18/5100-41451-806485,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 5. 9. 2018, č. j. 39512/18/5100-41451-806485, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 1. 2018, č. j. 148978/18/2507-50521-507771 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správce daně rozhodl podle § 37 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) ve věci žádosti žalobkyně o navrácení lhůty v předešlý stav tak, že žádost zamítl. Předmětem žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav byla lhůta pro podání odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty ze dne 29. 11. 2017, č. j. 2424964/17/2507-50521-507771. Současně žalobkyně navrhovala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.
2. Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí žalovaného v tom směru, zda není rozhodnutím, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ustanovení § 68 písm. e) ve vazbě na ustanovení § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ustanovení § 65 a § 66 s. ř. s.

3. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.
4. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 5 Afs 136/2016-36, dostupného na www.nssoud.cz, vyplývá, že: „V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007 – 49, tak lze konstatovat, že rozhodnutí o žádosti stěžovatele o navrácení lhůty k podání odvolání proti dodatečným platebním výměrům má charakter rozhodnutí předběžného, neboť konečné důsledky představující zásah do právní sféry stěžovatele ve smyslu § 65 s. ř. s. by konstituovaly až výroky rozhodnutí o jeho případných odvoláních proti rozhodnutím správce daně o zamítnutí odvolání proti dodatečným platebním výměrům a zastavení odvolacích řízení. Ve vztahu k těmto konečným rozhodnutím by z povahy věci byla rozhodnutí o žádosti stěžovatele o navrácení odvolací lhůty předběžné povahy. Případná pro stěžovatele negativní konečná rozhodnutí by posléze mohl stěžovatel napadnout žalobou (žalobami) u správního soudu.“ S uvedeným závěrem Nejvyššího správního soudu se soud plně ztotožňuje. Z uvedeného vyplývá, že v daném případě žalobou napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o navrácení lhůty v předešlý stav, jejímž předmětem byla lhůta pro podání odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, je rozhodnutím, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v § 70 písm. b) s. ř. s., tj. že se jedná o úkon správního orgánu předběžné povahy, neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobce (srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Afs 420/2019-33).
5. Lze tedy konstatovat, že žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno, je dle ustanovení § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. b) s. ř. s. nepřipustná. Vzhledem k těmto skutečnostem soudu nezbylo než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout, a to s odkazem na § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. b) s. ř. s.
6. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů

řízení, byla-li žaloba odmítnuta, výrokem II. tohoto usnesení soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

7. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem III. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, který žalobkyně uhradila po podání žaloby ve výši 3 000 Kč, kdy tento soudní poplatek bude žalobkyni v plné výši vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. ledna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu